

OPERAPLUS.CZ

1. "Nenápadná" sopranistka Helena Tattermuschová dnes slaví devadesáté narozeniny

28.01.2023 operaplus.cz

Odkaz na originál

Klíčová slova: Divadla; divadlo; moravskoslezské; Národní; Nejedlého; Ostravě; Zdeňka

Před devadesáti lety se narodila lyrická koloraturní sopranistka, známá především díky svým charakterním rolím v Mozartových a Janáčkových operách, Helena Tattermuschová.

Helena Tattermuschová se narodila 28. ledna 1933 v pražské Libni do početné dělnické rodiny. Hudební talent, kterým disponovala už od dětství, jí pomohl rozvinout učitel Václav Matoušek. Poněvadž měla osm sourozenců, a její rodina spadala do chudší vrstvy, nemohla si dovolit hlubší studium zpěvu. V dětském pěveckém sboru libeňské školy Na Korábě působila nejen jako sboristka, ale též jako sólistka. To jí dopomohlo nasbírat potřebné zkušenosti, aby po ukončení měšťanské školy nastoupila na Pražskou konzervatoř, kde v letech 1948–1953 studovala zpěv u profesorky Vlasty Linhartové. Posléze studovala na Hudební a taneční fakultě Akademie múzických umění v Praze u profesorky Jaromíry Tomáškové.

Během studií účinkovala v letech 1950–1954 ve Vysokoškolském uměleckém souboru Univerzity Karlovy. Hostovala v pražském Národním divadle jako Barče ve Smetanově Hubičce, Esmeralda ve Smetanově Prodané nevěstě, Kuchtík ve Dvořákově Rusalce a Pasáček v Suchoňově Krútňavě

V roce 1954 získala druhou cenu v rámci pěvecké soutěže Pražské jaro, téhož roku se stala laureátkou v sopránovém oboru v rámci mezinárodní soutěže Emy Destiniové a Karla Buriana v Praze.

Po ukončení studií byla angažována do **Divadla Zdeňka Nejedlého** v **Ostravě** (nynější **Národní divadlo moravskoslezské**). Pod vedením šéfa opery Rudolfa Vašaty zde dále rozvíjela svůj talent. Umožnil jí během jejího dvouletého působení v Otravě nastudovat celkem čtrnáct operních rolí v mladodramatickém, operně-subretním a koloraturním oboru (Smetanova Ludiše, Jitka, Barče a Blaženka, Mozartova Konstance, Offenbachova Olympie a Verdiho Violetta).

20. července 1956 se stala členkou operního souboru pražského Národního divadla, kde působila až do 80. let 20. století. Angažmá jí zajistil tehdejší šéf opery Jaroslav Vogel. Zde ztvárnila například roli Terinky ve Dvořákově Jakobínovi, Jitky ve Smetanově Daliborovi, Lidunky v Blodkově opeře V studni, Anežky v Ostrčilově Poupěti, Grušky v Jeremiášově Bratřech Karamazových, Kristiny v Janáčkově Věci Makropulos, Karoliny ve Smetanových Dvou vdovách, Nanetty ve Verdiho Falstaffovi, Rosiny v Rossiniho Lazebníku sevillském, Zuzanky v Mozartově Figarově svatbě a Papageny v Mozartově Kouzelné flétně. Ztvárnila zde také titulní roli v Příhodách lišky Bystroušky, za níž získala Grand Prix Akademie Charlese Crose, Zlatou desku z Japonska a cenu Pražského jara. Kromě českých děl propůjčila svůj hlas světovému repertoáru (Amor v Gluckově Orfeovi a Eurydice, Marcelina v Beethovenově Fideliovi, Žofie ve Straussově Růžovém kavalírovi, Micaëla v Bizetově Carmen, Chloë v Čajkovského Pikové dámě, Čo-Čo-San v Pucciniho Madame Butterfly, Anička ve Weberově Čarostřelci). Mimo Československo hostovala v operních domech v Barceloně, Bruselu, Amsterdamu, Varšavě, Neapoli, Benátkách a Sofii. Zpívala písně autorů romantické epochy i soudobé hudby, symfonická díla, oratoria a kantáty.

Dále natočila řadu televizních operních inscenací (například Rusalka, Výlety páně Broučkovy, Krásná Galathea a Kašíkovo Rekviem za Kouzelnou flétnu). Natočila osmdesát snímků pro československý rozhlas. Od roku 1977 působila jako pedagožka na Pražské konzervatoři. 31. července 1991 odešla do důchodu.

Disponovala jasným subretně-lyrickým sopránem, který jí po mnoho let kariéry určoval spíše do rolí dcer nebo mladistvých kalhotkových rolí. Na rozdíl od mnohých sopranistek měla exaktní dikci a výslovnost, herecky ji nebyla cizí ani komediální stránka. Vynikala technickou jistotou, dokázala zpívat širokou dynamickou škálu od nosného forte po mezza voce, koloraturu i kantilénu, což jí umožňovalo ztvárnit široké spektrum rolí. Dalo by se konstatovat, že Helena Tattermuschová byla díky své skromnosti a nenápadnosti spíše v pozadí. Kariéru si svou pílí vybuodovala od samého základu. Nebylo to jednoduché, ale nakonec se na vrchol probjovala. Za celoživotní mistrovství v oboru opera za rok 2012 získala v březnu 2013 cenu Thálie.

Zdroj info: autorský článek

Wolfgang Amadeus Mozart: Únos ze serailu – Helena Tattermuschová jako Konstance (foto František Krasl) Jan Frank Fischer: Romeo, Julie a tma, 12. října 1962 – Zdeněk Švehla (Pavel), Helena Tattermuschová (Ester) (foto Jaromír Svoboda)

Wolfgang Amadeus Mozart: Únos ze serailu – Helena Tattermuschová jako Konstance (foto František Krasl) Jan Frank Fischer: Romeo, Julie a tma, 12. října 1962 – Zdeněk Švehla (Pavel), Helena Tattermuschová (Ester) (foto Jaromír Svoboda)

URL | <https://operaplus.cz/nenapadna-sopranistka-helena-tattermuschova-dnes-slavi-devadesate-narozneniny/>

« zpět na začátek